

תת"ע 6260/09/21 - בדיע חמוד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

תת"ע א-21 6260-09-21 מדינת ישראל נ' חמוד
תיק חיצוני: 14216501396

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
մեխ	בדיע חמוד
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	
החלטה	

עסוקין בבקשת לבטל פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 3.10.21.

עינתי בטיעוני המבוקש בבקשתו, ומثלא ניתנה תגובה המשיבה, ניתנת החלטתי על בסיס החומר הקיים.

היה מקום לדוחות את הבקשה על סך בהיעדר תשתיית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבוקש (רע"פ 2474/18 **וואל גולדברג ע"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (בבו 08.03.2020)); ומן הטעם שהוגשה באחרior ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובעניננו, בתיק בית המשפט קיימים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבוקש (סירב לקבל) ביום 16.10.21; אך שהבקשה לבטל פסק דין הוגשה למעלה מ-6 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שייהי שלא הסביר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדוחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתיר לבקשתו לבטל פסק דין שניית בהיעדר המבוקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיימ השש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - המבוקש קיבל את הרזימה לדין עם הרזימה לדין במועד ביצוע העבירה והוא חתום על אישור המסירה, כפי האמור בפרוטוקול הדיון ואישור המסירה אשר צורף לכתב האישום המוצי בתיק בית המשפט; אך שקיימת אינדיקטיה ברורה לידעות המבוקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו. אלא שלטענת המבוקש, יום לפני הדיון - בתאריך 2.10.21 הוא עבר עקירה כירורגית, והתקשר לבית המשפט ואמר שאין אפשרות להתייצב עקב כאבים ממושכים,

עמוד 1

ונאמר לו לשלוח בפקס אישור רפואי וכי הוא קיבל זימון חדש בדיור. טענה זו, בדבר פניה מוקדמת לבית המשפט, נתענה בעלמא ללא כל אסמכתא; וגם אם נקבע את הטענה כי הנאשם אכן התקשר לבית המשפט, הרי שאין בעצם פנויו הטלפוןית הנטענת של הנאשם כדי לפטור את המבוקש מהתייצבות לדין, ואין מקום לצאת מנוקודת הנחה שבית המשפט ידחה את הדיון, והיתה מוטלת עליו החובה לבדוק ולברר אם נדחה הדיון ולאיזה מועד, או אז היה מגלה כי לא ניתן דחיה (ולמעשה לא הוגשה כל בקשה). לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבוקש, כשהחליט על דעת עצמו שלא להתייצב לדין מבלתי שהוגשה בקשה וניתנה החלטה מבועד מועד, ואין לו להlain אלא על עצמו.

על כך יש להוסיף כי המבוקש לא גילה כל עניין בדיון שהתקיים, על אף שהוא מודיע לקיומו, לא טרח לבדוק מה נקבע בהיעדרו בדיון, ופנויו לבית המשפט לצורך ביטול פסק הדיון רק לאחר כ- 6 חודשים נעשה בשינויים משמעותיים ולא מוסבר; וכן גם באישור רופא השיניים שצורך כדי להעיד על המניעה של הנאשם מלhayitzb לדיון.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בעניינו.

בנסיבות שלפני, הנאשם לא העלה כל טענה ביחס לתשתיות העובדתית של כתוב האישום שיש בה פוטנציאלי לשינוי תוצאה המשפט; והmbוקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טעنته, להוכיח את חפותו, ולא הצבע על שיקולים הנתמכים בתשתיית ראייתית כלשהו שיש בה פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדיון בעילה של חשש לעיוות דין; ופים לעניינו דברי בית המשפט ברע"פ 17/11 סני חרוי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020): "המערער הסתפק בטענה כולנית לפיה רצה להשמע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטול המוטל על בעל דין המבוקש את ביטולו של פסק דין".

גם העונש שהושת על המבוקש (6 חודשים פסילה בפועל וענישה נלוית) הינו סביר, בהתחשב בחומרת העבירות (גהגה ברכב שהוא לא רישון מתאים לסוג הרכב, ואי החלפת דיסקה יומיית, ולא ביטוח) ובעברו התעבורתי (62 הרשעות קודומות); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

הmbוקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחתת, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמן סאלט (פורסם בנבו, ע"פ 08/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחים (פורסם בנבו, 25.03.2018).

עיכוב הביצוע שניית מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"ב, 15 Mai 2022, בהעדר הצדדים.